

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-17Csp/453/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522207283
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7522207283.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, práv. zast.: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 31320155 so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X/X, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 1.457,41 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná z a p l a t iť žalobcovi 1.056,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 616,90 eura od 21.07.2022 do zaplatenia to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie o zaplatenie 149,75 eura s príslušenstvom z a t a v u j e.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 45 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti rozhodnutia vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou bývalému Okresnému súdu Košice - okolie dňa 31.08.2022 sa pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava (ďalej v rozhodnutí aj len "pôvodný žalobca" alebo "právny predchodca žalobcu," prípadne "postupca" či "banka") - domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 1.457,41 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,41 eura od 21.07.2022 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 08.08.2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty E., F. (ďalej v rozhodnutí len "Zmluva"), na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 44387227. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,- eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok bola po skončení príslušného mesiaca vystavená a dlžníkovi odoslaná informácia z informačného systému banky o obratoch, tzv. výpis z bankovej knihy, obsahujúca okrem iných údajov aj rozpis transakcií, všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky a dátum jej splatnosti. Žalovaný si napriek viacerým výzvam nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil pôvodný

žalobca k 05.07.2022 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 30.06.2022, a to s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.457,41 eura. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do 20.07.2022. Pôvodnému žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.07.2022 do zaplatenia.

3. Na preukázanie ním tvrdených skutočností pôvodný žalobca v žalobe označil a súdu predložil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro z 05.08.2013, číslo zmluvy 44387227 a Výpis z Pôžičkovej karty Quatro k 30.06.2022.

4. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 07.10.2022, pôvodný žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a VÚB a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava ako postupníkom, bola jeho pohľadávka voči žalovanému, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania. K návrhu pôvodný žalobca priložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok z 30.11.2017, Dodatok č. 5 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, uzavretý dňa 30.11.2021, Žiadosť o postúpenie a prevod zo 08.09.2022, Prílohu č. 1 Odvolanie plnej moci, Prílohu č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok a Oznamenie o postúpení pohľadávky z 22.09.2022, adresované žalovanému.

5. Uznesením sp. zn. 17Csp/453/2022-40 zo dňa 21.10.2022, súd vyhovel návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., a pripustil, aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.11.2022. Vzhľadom na uvedené súd ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len "žalobca").

6. Súd výzvou zo dňa 30.11.2022 a doručenu žalobcovi dňa 02.12.2022, vyzval žalobcu aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy predložil súdu oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru ako i výzvu predchádzajúcu tomuto oznámeniu spolu s relevantnými dôkazmi preukazujúcimi ich doručenie žalovanému. Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním doručeným 19.12.2022 kde uviedol, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „OP“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 19.08.2013 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) OP právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.09.2019 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Zároveň súdu doručil listinné dôkazy a to: Vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku, Predžalobná upomienka vrátane doručky, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných, Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s..

7. Súd doručil žalovanému dňa 03.10.2022 uznesenie sp.zn.: 17Csp/453/2022-23 zo dňa 22.09.2022 spolu so žalobou s prílohami a procesným poučením, ktorým uložil žalovanému aby sa súdu k predmetnej žalobe v lehote 15 dní odo dňa doručenia vyjadril a uplatnil prostriedky procesnej obrany. Žalovaný sa do pojednávania vo veci samej k predmetnej žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril a až na pojednávaní 06.02.2023 sa vyjadril k dôvodom zlej platobnej disciplíny a snažil sa preukázať, že uhradil o 90,- eur viac na účet právneho predchodcu žalobcu resp. spoločnosti, ktorá mala pohľadávku v mandátnej správe. Žalovaný sa vyjadril, že dali to na vymáhanie najprv inej spoločnosti a to spoločnosti

EOS KSI, a bolo splácané aspoň po 30 eur mesačne. EOS KSI poskytla jeden vlastný účet vo VÚB a.s. a na ten druhý účet VÚB a.s. uhradil 3x 30 eur, tam chýba 90 eur, ktoré zaplatil. Súdu zároveň krátkou cestou predložil k nahliadnutiu písomnú korešpondenciu so spoločnosťou EOS KSI, kde práve táto spoločnosť uviedla iné číslo účtu kde má vykonať úhradu vtedy aktuálnej dlžnej sumy 1.468,70 eura a to na účet IBAN A. XX XXXX XXXX XX XX XXXXXXXXX a rovnaký VS: 0044387227. Potom mali povedať, že 30,- eur nestačí. Podaním doručeným súdu 17.04.2023 preukázal úhradu troch platieb 17.10.2021 – 30,- eur, 21.11.2021- 30,- eur a 13.03.2022 – 30,- eur a predložil výpis z internetbankingu banky SLSP a.s. o týchto úhradách.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 11.09.2023, na ktoré sa nedostavila žiadna zo strán sporu ani právny zástupca žalobcu, ktorí svoju neúčasť vopred ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčasť ospravedlnil riadne a včas z dôvodu, že ju zamestnávateľ v zahraničí neuvolnil z práce. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a písomných podaní pôvodného žalobcu a žalobcu, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalujúcej strany, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Podpisom Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, číslo zmluvy 44387227, podpísanej žalovaným dňa 05.08.2013, zo strany pôvodného žalobcu - spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., konajúcej prostredníctvom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. - dňa 09.08.2013 došlo medzi žalovaným ako dlžníkom a pôvodným žalobcom - spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. - k uzavretiu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty E., F. (ďalej aj len "Zmluva") (č. I. 5 spisu), predmetom ktorej bolo (v zmysle bodu III. Zmluvy) poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru - revolvingového úveru s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s predschváleným úverovým rámcom 2.400,- eur, so štandardnou mesačnou splátkou 80,- eur, splatnou v 15 deň kalendárneho mesiaca ktorý bude uvedený vo výpise a so štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Na rovnakom mieste bol uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len "RPMN") vo výške 24,21 % s poznámkou uvádzajúcou, na základe akých predpokladov bola vypočítaná. Výška celkových nákladov bola v Zmluve určená sumou 325,37 eura, a teda celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sumou 2.725,37 eura. k prijatiu a schváleniu žiadosti malo dôjsť 21.08.2013.

Obsahom bodu I. Zmluvy boli Osobné údaje o klientovi a bodu II. Zmluvy Údaje klienta o zamestnaní. Z týchto častí Zmluvy vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia Zmluvy, zamestnancom s priemerným čistým mesačným príjmom 550,- eur.

Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro žalovaného, vyhotoveného k 05.07.2022 (č.l. 6 -16 spisu), súd zistil, že žalovaný výbermi hotovosti čerpal v období od 19.08.2013 do 16.04.2019 peňažné prostriedky v celkovej výške tak ako v poslednom podaní z 19.12.2022 uvádzal žalobca. Celkové plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje podľa výpisu sumu 6.544,06 eura, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpise z kartového účtu. Posledná úhrada bola žalovaným realizovaná dňa 25.04.2022. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30,- eur mesačne.

Z predžalobnej upomienky z 02.08.2019 mal preukázané, že žalovaný bol vyzvaný k úhrade nedoplatku 90,- eur do 16.08.2019 inak dôjde k zosplatneniu úveru. Výzvu prevzal 09.08.2019. Dňa 04.08.2019 pôvodný žalobca vyhlásil splatnosť celého úveru a dlh predstavoval 1.002,83 eura.

Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2017, jej Dodatku č. 5 z 30.11.2021 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo 08.09.2022 a jej Prílohy vyplýva, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému, vyčíslenú k 01. 09. 2022 ako k rozhodujúcemu dňu vo výške 1.457,41 eura, na žalobcu, a to s účinnosťou k 16.09.2022 (č. I. 30-39 spisu).

Listom z 22.09.2022 postupca (pôvodný žalobca) oznámil žalovanému, že k 16.09.2022 postúpil svoju pohľadávku zo Zmluvy č. 44387227 uzavretej 21.08.2011 so žalovaným na žalobcu (č.I.32 spisu). Dôkaz doručenia predmetného listu (doručenku resp. podací hárok) žalobca súdu nepredložil.

10. Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. decembra 2015 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 273 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. 10.06.2013 do 30.04.2014 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. 10.06.2013 do 30.04.2014 na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. 10.06.2013 do 30.04.2014 na účely tohto zákona sa spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. 10.06.2013 do 30.04.2014 na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. 10.06.2013 do 30.04.2014 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. od 01.03.2012 do 30.09.2013 (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia,

sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, t.j. v znení účinnom od 1. januára 2017 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017"), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

Podľa § 25i ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017 ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom od 1. januára 2017 sa spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. januárom 2017; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2017 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2016.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. decembra 2015 (ďalej len "zákon o bankách"), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči

banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacía zásada, kde je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Podľa čl. 8 CSP sú strany sporu „povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.“. Rovnaké povinnosti ich zaťažujú aj v ďalšom priebehu konania najmä § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“. V zmysle odbornej literatúry k výkladu ust. čl. 8 CSP: Povinnosť tvrdenia a bremeno tvrdenia Základnú procesnú povinnosť sporových strán predstavuje povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). V sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore.

Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno.

Dôkazná povinnosť rovnako predstavuje špecifickú procesnú povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana – nie je v tejto súvislosti správne uvažovať pri dôkaznej povinnosti len o žalobcovi. Inak povedané, dôkazná povinnosť nestíha v kontradiktórnom spore len žalobcu. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. To znamená, že aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom i dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu.

Vo všeobecnosti preto platí, že dôkaznú povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť.“(viď CSP komentár Praha; C.H.BECK 2016, komentár k čl. 8 CSP).

12. Strana sporu musí v závislosti od skutkovej podstaty (hypotézy) relevantnej právnej normy tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy, na základe ktorých môže súd rozhodnúť v jeho prospech. Rozsah dôkaznej povinnosti je zásadne určený rozsahom povinnosti tvrdiť skutočnosti, pretože aby mohla strana nejakú skutočnosť preukázať, musí ju najprv tvrdiť. Základnou procesnou povinnosťou strany sporu je teda predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, následne toto tvrdenie preukázať. Nesplnenie povinnosti relevantne tvrdiť rezultuje do procesnoprávnej sankcie v podobe prehry sporu, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k ustanoveniu § 150 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého „Navrhovaná právna úprava zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu.

13. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že bola medzi pôvodným žalobcom ako bankou a žalovaným uzavretá zmluva o (revolvingovom) spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej pôvodný žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úverový rámec, t.j. určitú dojednanú výšku peňažných prostriedkov, ktoré mal žalovaný možnosť čerpať prostredníctvom kreditnej karty a ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi v dohodnutých mesačných splátkach. Medzi žalovaným a bankou bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1. apríla 2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalovaný obsah Zmluvy, jej formulárových Zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že pôvodný žalobca používal vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek spotrebiteľom. Žalovanému poskytol veriteľ úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzhľadom na

kritériá obsiahnuté v § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. vzťahuje aj uvedený zákon, pretože pôvodný žalobca poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol spotrebiteľský úver poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru, prípadne služieb, t.j. na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil a ani nepreukazoval. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 129/2010 Z. z.

14. Základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo aj (ex offa) nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti, bola a to s ohľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, nebol žalobca, ale banka - Všeobecná úverová banka, a.s. - a tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému mu bola postúpená, otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Kto je účastníkom konania vymedzuje právo procesné. Od podmienok, za ktorých sa niekto stáva účastníkom konania je potrebné rozlišovať tzv. vecnú legitímáciu, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinností), ktorá je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (sporových konaniach) ide o vecnú legitímáciu aktívnu na strane navrhovateľa, žalobcu a pasívnu na strane odporcu, žalovaného. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená, že niekto kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia jej nositeľom nie je, resp. nepreukáže súdu v konaní, že je nositeľom hmotného oprávnenia, ktoré je predmetom konkrétneho súdneho sporu.

15. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého subjektu - žalobcovi vyplýva ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

16. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobcom predloženými dôkazmi bola preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu. Predmetom konania je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

17. V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, teda pred tým ako postúpi úver inému veriteľovi. Teda v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje písomná výzva banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časťou svojho peňažného záväzku. V zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné ako dospelé splátky. Predtým ako VÚB a. s. postúpila pohľadávku bola povinná predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru.

18. Žalobca súdu na výzvu predložil taký listinný dôkaz, ktorý preukazoval, že právny predchodca žalobcu, VÚB a.s., vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd poukazuje na § 528 ods. 2 OZ, podľa ktorého je postupca povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky. Žalobca v tomto smere uniesol dôkazné bremeno, nakoľko vedel preukázať, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca preukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu potom, čo boli 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a

preukázal, že na neho boli postúpené len splatné splátky úveru. Žalobca teda mohol platne nadobudnúť pohľadávku v uvedenej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bol ukončený.

19. Právny predchodca žalobcu bol oprávnený na žalobcu postúpiť pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale len pokiaľ je úverový vzťah lege artis ukončený, teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Až následne môže banka v súlade so zákonom postúpiť splatný úver aj osobe, ktorá nie je bankou, napr. žalobcovi. Právny zástupca žalobcu predložil listinné dôkazy, ktoré svedčia v prospech jeho tvrdení. Tieto v konaní boli preukázané. Teda súd vychádzal z toho, že mimoriadna splatnosť predmetného úveru bola vyhlásená a preto došlo k oprávnenému postúpeniu čoho právnym následkom je platné postúpenie pohľadávky. Žalobca mohol platne nadobudnúť pohľadávku v takej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bol ukončený.

20. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti.

21. Súd poukazuje aj na právnu vetu rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn. 7Cdo/26/2017, kde bolo konštatované: podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané), nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

22. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách, ale aj v zákone č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017 a vo vzťahu k úprave postúpenia pohľadávky obsiahnutej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu (lex specialis). Postúpenie pohľadávky (cesia), všeobecne upravené v § 524 Občianskeho zákonníka, spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nový veriteľ (postupník) na základe medzi nimi uzavretej zmluvy. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník, ktorý tak nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že k postúpeniu žalobou uplatnenej pohľadávky malo v prejednávanej veci dôjsť na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017, jej Dodatku č. 5 z 30. novembra 2021 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo 8. 9. 2022, teda v čase po nadobudnutí účinnosti zákona č. 299/2016 Z. z., pričom v zmysle vyššie citovaného prechodného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. k úprave účinnej od 1. januára 2017 sa touto, t.j. ustanoveniami upravujúcimi otázku prechodu a prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spravujú aj tie právne vzťahy upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., a teda založené zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktoré vznikli pred uvedeným dňom jej účinnosti, bolo v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu potrebné posúdiť, či k postúpeniu v konaní uplatnenej pohľadávky došlo v súlade aj s v čase postúpenia pohľadávky platnou a účinnou právnou úpravou prevodu práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obsiahnutou vo vyššie citovaných ustanoveniach § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017. Súd mal v tejto súvislosti za to, že v danom prípade sa otázka prevodu práv vyplývajúcich zo Zmluvy netýka vzniku ňou založeného vzťahu, ani nárokov z neho vzniknutého pred dňom účinnosti dotknutej novely zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré otázky sú z jej pôsobnosti vylúčené.

24. Súd preto vychádzal zo zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vymedzených vo vyššie citovanom § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017 a § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorých

vyplýva, že pre platné postúpenie takejto pohľadávky banky musia byť kumulatívne splnené všetky tam upravené podmienky, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak je klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Uvedené podmienky sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase jej postúpenia. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku z 24. apríla 2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017, ktorý nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, v zmysle ktorého nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

25. Z uvedeného a z označených zákonných ustanovení je zrejmé, že nielen v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017 môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba taká pohľadávka banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy nasledujúcej po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. To znamená, že predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky je konečná splatnosť alebo účinné zosplatnenie pohľadávky a zároveň kvalifikovaná výzva dlžníkovi upozorňujúca ho na nespĺnenie jeho zmluvných povinností s možnosťou okamžitého zosplatnenia pohľadávky a jej postúpenia na iný subjekt.

26. Žalobca, ktorému bola adresovaná i výslovná výzva súdu zo dňa 30.11.2022 preukázal nielen vyhotovenie listinného dôkazu, ktorým by voči žalovanému uskutočnil zosplatnenie úveru a výzvu predchádzajúcu takémuto zosplatneniu v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami ale aj jeho doručenie. Žalobca tak naplnil predpoklady aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní.

27. Čo sa týka žalobcom uplatnenej sumy 1.457,41 eura, tak táto podľa jeho vyjadrenia predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažený štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 1.457,41 eura pozostáva z istiny 867,34 eura, poplatkov 22,95 eura, štandardného úroku 440,32 eura, sankčného úroku 126,80 eura. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 149,75 eura (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trvajú naďalej. Nepotvrdil úhrady žalovaného tak ako uvádzal žalovaný na pojednávaní a neskôr listinnými dôkazmi preukázal.

Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

28. Z dôvodu späťvzatia žaloby súd postupoval podľa § 144, § 145 ods. 1 CSP a konanie čiastočne zastavil o sumu 149,75 eura s prísl., ktoré zastavenie zaviniť žalobca Žalobu možno účinne vziať späť až do právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa konanie končí. Žalobca nie je povinný uviesť dôvod späťvzatia žaloby a ani zákon samotnú legitímáciu na späťvzatie žaloby žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje.

29. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále

dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu.

Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalobca poukázal v tejto súvislosti na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou výslovne počítajú aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V predloženej zmluvnej dokumentácii žalobcom, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, F. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 900,- eur a výške štandardnej mesačnej splátky 30,- eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty E., F., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 19.08.2011 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 6.544,06 eura, ktorá suma je podrobne rozpisaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle Zmluvy a Cenníka vo výške 22,80 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do dňa splatnosti neuhradí povinnú splátku, banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových transakcií na všetkých Kartových účtoch.“

30. Základnou črtou revolvingového úveru však je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Je to druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami, prípadne vkladmi navyše znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V danom prípade nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaný bol síce povinný uhradiť mesačne minimálnu dohodnutú splátku a to podľa veľkosti úverového rámca počas rozhodného obdobia, no nejde o splátky v zmysle ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. V súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v čl. V bode 37 obchodných podmienok dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaný povinný splatiť dlžnú sumu na požiadanie.

31. Vykonaním dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná čiastočne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 19.08.2013 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 37 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.09.2019 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Súd mal preukázané, že žalovaný prostredníctvom karty čerpal revolvingový úver - potvrdzujú to výbery z bankomatu a tiež platby kartou. Zároveň bol účastníkmi zmluvy dohodnutý spôsob splácania revolvingu. Dlžník v žiadnom prípade nemôže prestať splácať alebo splátky tohto úveru znížiť bez písomnej dohody s Bankou. V zmysle predložených Podmienok v prípadoch uvedených v čl. V môže veriteľ pozastaviť

čerpanie už dohodnutého úveru a od zmluvy odstúpiť resp. zrušiť úverový účet. Žalobca súdu nepredložil ani výpoveď zmluvy o revolvingovom úvere, ani odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere a tieto skutočnosti v konaní ani netvrdil. Žalobca vyzval žalovaného, aby plnil (doterajší) dlh. Žalovaný revolving dohodnutý na dobu neurčitú iba čerpal ale nesplácal ako bolo účastníkmi dohodnuté. Porušil podmienky zmluvy, čo malo za následok, že žalobca oprávnenne žiadal od žalovaného vrátiť doteraz vyčerpanú výšku prostriedkov z revolvingu (žalovaným išlo o postupné získavanie majetkových hodnôt - čerpaním finančných prostriedkov od augusta 2013 do apríla 2019/ potom boli účtované už len poplatky, úroky a sankčné úroky/. Urobil tak listom zo dňa 04.09.2019. V prípade výzvy- oznámenia zo dňa 04.09.2019 ide o výzvu, kde „splatnosť“ dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil (§ 563 Občianskeho zákonníka), čo bolo účastníkmi dohodnuté v zmluve tak, že splatnosť je kedykoľvek na požiadanie veriteľa pri splnení tam uvedených podmienok. Nejde o výzvu veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka - toto nevyplýva ani z obsahu výzvy / vid' aj rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 15CoCsp1/2021 z 23.02.2021/. K výzve na zaplatenie úveru naraz došlo 04.09.2019 a to na bezodkladné zaplatenie celého dlhu a žaloba bola podaná dňa 31.08.2022. Žalobca podal žalobu na súd včas a pohľadávka žalobcu nie je premlčaná.

32. Z výpisu z úverového účtu nevyplýva, ako bola časť úhrad žalovaného započítaná na úhradu poistenia a žalobca žiadal priznať aj sumu 161,20 eura (7 x 5,20 eura, 64 x 1,95 eura), ktorá zodpovedá neuhradeným splátkam poisťovní do zosplatenia. Súd však nevie ustáliť či a koľko z úhrad žalovaného bolo zaúčtovaných na poisťovňu. Nárok na poplatky súvisiace s poistením však nebol uplatnený dôvodne. Tu súd aj konštatuje že z dôvodu nedostatkov v kontraktačnom procese poistenia, keď nebolo preukázané, že k dojednaniu poistenia skutočne došlo a nebol predložený žiaden doklad preukazujúci uzavretie poisťovnej zmluvy. O poistení pojednáva len časť VII. Zmluvy o úvere kde však vôbec nie je označené či dlžník poistenie prijíma alebo poistenie odmieta. Zmluva ďalej obsahovala informáciu sprostredkovateľa poistenia pred uzatvorením poistenia, ktorá obsahuje okrem iných aj vyhlásenie žalovaného, že podpisom žiadosti sa oboznámil s Rámcovou poisťovňou pre poistenie schopnosti splácať úver uzavretými medzi bankou ako poisťovacím agentom a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., a bol informovaný o poistení o čom súd má pochybnosti. Súdu nie je jasné akými podmienkami sa toto poistenie riadi, ktorý typ poistenia ak vôbec si žalovaný vybral. Súd nezistil na aké poisťovné udalosti sa vzťahovala poisťovná zmluva. Ide o takzvané sprostredkovateľské poistenie, ktoré ponúka priamo veriteľ bez možnosti dlžníka zvoliť si napr. inú poisťovňu ako tú, s ktorou má veriteľ dohodu. Ide o vopred naformulované poistenie a súd vychádzal z toho, že žalovanému nebola poskytnutá možnosť rozhodnúť sa, ale prijatie jednej z možností súboru poistenia bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy. Súčasne tiež žalobca nepreukázal, že žalovaný mohol aj poistenie neuzavrieť i keď sa tu taká možnosť ponúkala, resp. že by mal na výber. V časti o zaplatenie 161,20 eura súd zamietol žalobu, keď v tejto časti nárok nebol preukázaný.

33. Súd zamietol žalobu aj v časti zaplatenia sumy 90 eur (3 x 30 eur), ktorú žalovaný zaplatil na účet, ktorý v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou určila spoločnosť EOS KSI , ktorá mala pohľadávku v mandátnej správe a to IBAN A. XX XXXX XXXX XX XX XXXXXXXX a s uvedeným rovnakým VS: 0044387227 ako hradil splátky právneho predchodcovi žalobcu. Súd úhradu sumy 90,- eur žalovaným považuje za úhradu žalovanej pohľadávky.

34. Vo vzťahu k zvyšku uplatňovaného nároku súd uvádza, že v danom prípade súd preskúmal uzavretú úverovú zmluvu a zistil, že táto má všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalovaný však nedodrжал podmienky zmluvy a úver riadne a včas nesplácal, súd ho preto v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zaviazal na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 1.056,51 eura s príslušenstvom tak, ako to žalobca požadoval v zmysle uvedených okolností po čiastočnom späťvzati žaloby a čiastočnom zamietnutí žaloby.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškani, žalobca ako veriteľ má voči nemu nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 616,19 eura od 21.07.2022 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného. Súd nepriznal úrok z omeškania zo sumy 440,32 eura teda zo štandardného úroku. V rozsahu úroku z omeškania z nezaplatených úrokov súd poukazuje na zákaz anatocizmu. Nejvyšší súd České republiky v rozsudku č. k. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24. marca 2004 vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou, uviedol, že podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v náväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškание s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškáním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Každá strana znáša trovy spojené s jej účasťou v spore, kým nie je spor skončený. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Keďže žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, to znamená, že každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí ísť o prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. V danom prípade mal v prevažnej miere úspech v spore žalobca, a to v percentuálnom vyjadrení 72,5 % a úspech žalovaného predstavoval len 27,5%. Odpočítaním úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, t. j. 72,5 % - 27,5 % v percentuálnom vyjadrení bude mať žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.